

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ V. P.**, bývajúcej v S., **2/ Mgr. Ž. M.**, bývajúcej v B., **3/ P. T.**, bývajúceho v Ž., všetci zastúpení JUDr. B. N., advokátom v B., proti žalovaným **1/ F. F.**, bývajúcim v K., **2/ V. L.**, bývajúcim vo V., adresa na doručovanie: H., **3/ Slovenskému pozemkovému fondu Bratislava**, so sídlom v Bratislave, Búdková č. 36, **o neplatnosť zmlúv a určenie vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 12 C 171/1998, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. apríla 2008 sp. zn. 10 Co 45/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30. apríla 2008 sp. zn. 10 Co 45/2008 v časti výroku, ktorou odvolanie žalovaného **2/ odmietol** a v časti výroku, ktorou rozsudok okresného súdu zmenil a návrh zamietol **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Dovolanie proti výroku uvedeného rozsudku, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie, **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta rozsudkom z 29.6.2007 č.k. 12 C 171/1998-399 určil, že zmluva o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemku uzatvorená dňa 2.9.1997 medzi žalovanými **1/ a 3/** pod č. V. v časti týkajúcej sa prevodu nehnuteľnosti parc. č. X. – orná pôda o výmere X. m² v X. vedenej na LV č. X. pre kat. úz. S. na Katastrálnom úrade v T., Správa katastra G., je v tejto časti neplatná. Ďalším výrokom určil, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 17.11.1997

medzi žalovanými 1/ a 2/ pod č. V – X., týkajúca sa prevodu nehnuteľnosti parc. č X. – orná pôda o výmere X. m² v X., vedenej na LV č. X. pre kat. úz. S. na Katastrálnom úrade v T., Správa katastra G., je neplatná. Ďalej určil, že vlastníčkou nehnuteľnosti parc. č. X. – orná pôda o výmere X. m² v X. (pôvodne parc. č. X. – stavebný pozemok) v kat. úz. S., vedenej na LV č. X. na Katastrálnom úrade v T., Správa katastra G. je žalobkyňa 1/ v X. Druhá polovica bude predmetom dedičského konania po B. (B.) P., zomrelom dňa X.. Napokon žalovaný 1/ - 3/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ - 3/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania k rukám advokáta v sume 2.630,- Sk do 3 dní. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil tým, že žalobcovia v konaní preukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.), pretože uzatvorením zmlúv bolo zasiahnuté do ich vlastníckych práv a po určení ich neplatnosti a súčasnom určení, že sú vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti, rozsudok bude podkladom pre zápis ich vlastníctva v katastri nehnuteľností. Predloženou prídelovou listinou mal preukázané, že 2.7.1954 bol bývalým Okresným národným výborom v Sereďi vydaný titul nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalobkyne 1/ a jej manžela, pričom išlo o listinu platnú, spĺňajúcu podmienky platnosti – bola opatrená pečiatkou vydávajúceho orgánu a podpisom. Skonfiškovaný a pridelený majetok mohlo odňať povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 23 nariadenia vlády č. 104/1945 Zb. najneskôr do 10 rokov odo dňa ujatia sa držby v prípade, ak prídelca nehospodáril na pridelenej pôde so starostlivosťou riadneho hospodára. V prípade, že by o odňatí alebo zrušení prídelov boli vydali rozhodnutia okresné národné výbory, jednali by nad rámec svojich právomocí a nemohlo by takéto rozhodnutie vyvolať právne účinky vedúce k odňatiu alebo zrušeniu prídelu. Rozhodnutie o zrušení prídelu je datované rokom 1966, teda dvanásť rokov po udelení prídelu. Súd prvého stupňa na základe týchto skutočností dospel k záveru, že žalobkyňa 1/ s manželom nadobudli vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na základe prídelovej listiny a ich právo nebolo právoplatne zrušené správnym rozhodnutím. Zmluva o bezodplatnom prevode vlastníctva z 2.9.1997 je neplatná, pretože žalovaný 3/ zasiahol do vlastníckeho práva žalobcov, ktorým vlastníctvo nebolo odňaté. Takýto úkon je absolútne neplatným a to sa vzťahuje aj na každú ďalšiu zmluvu, preto súd prvého stupňa určil aj kúpnu zmluvu zo 17.11.1997 za neplatnú. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p., keď žalobcovia mali v konaní plný úspech a trovy konania im vznikli na súdnom poplatku a právnom zastúpení.

Krajský súd v Trnave, na odvolanie žalovaného 2/ a žalobcov 1/ - 3/, rozsudkom z 30.4.2008 sp. zn. 10 C 45/2008, odmietol odvolanie žalovaného 2/ v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva, v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol a vo zvyšnej časti vo veci samej a v časti týkajúcej sa trov konania napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo vzťahu k výroku, ktorým odvolanie žalovaného 2/ odmietol s poukazom na ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. uviedol, že žalovaný 2/ nebol účastníkom tejto zmluvy a preto nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania v tejto časti. Zmeňujúci výrok svojho rozhodnutia odôvodnil poukazom na ustanovenie § 80 písm. c/ O.s.p. a tým, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti zmlúv, keď otázku ich platnosti si súd prvého stupňa bude riešiť ako otázku predbežnú v konaní o určení vlastníctva, kde je bez pochyb naliehavý právny záujem preukázaný, keďže žalovaný 2/ je zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník a rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností. Napokon zrušujúci výrok svojho rozsudku odôvodnil neodstránením vady návrhu spočívajúcej v nedostatočnom, nepresnom petite. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa neriadil ust. § 153 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, alebo niečo iné, než čoho sa domáhajú, pričom súd prvého stupňa si neurobil jasno predovšetkým vo výmere predmetnej nehnuteľnosti. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa považoval za nesúladne s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., čím došlo i k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom, spočívajúcom v nedostatočnom a nepresvedčivom odôvodnení rozsudku.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu (ako celku) podali včas dovolanie žalobcovia. Navrhli, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a to vzhľadom na postup odvolacieho súdu, ktorý bol v rozpore so zákonom. Uviedli, že odvolací súd rozhodol nad rámec svojho oprávnenia, pretože žalovaní 1/ a 3/ nepodali odvolanie do výroku týkajúceho sa neplatnosti zmluvy o bezodplatnom prevode, preto mal odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti potvrdiť. Nesúhlasili s vysloveným názorom, že nepreukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení – neplatnosti zmlúv. Žalovaný 2/ je zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti a tým je daný aj naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Navyiac, odôvodnenie rozsudku považovali za nepreskúmateľné, keď odvolací súd vzápätí uviedol, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení tu bez pochyb je a otázku vlastníctva

bude súd riešiť v ďalšom konaní ako otázku predbežnú. Uviedli, že nie je možné zistiť z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, na základe akého právneho aktu zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa určenia vlastníctva k spornej nehnuteľnosti, keď výmeru nehnuteľnosti v rámci konania pred súdom prvého stupňa nik nenamietal a rozsudok sa podľa ich názoru v tejto časti stal právoplatným a rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti nemá oporu v zákone ani v žiadnom relevantnom dôvode.

Žalovaný 3/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcov navrhol dovolanie zamietnuť. Podľa jeho názoru dovolanie voči výroku týkajúceho sa určenia vlastníctva nie je prípustné, pretože v tejto časti bola vec zrušená a vrátená na ďalšie konanie a pokiaľ odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, považuje jeho rozhodnutie za správne a s vysloveným názorom týkajúcim sa nedostatku naliehavého právneho záujmu súhlasí.

Žalovaní 1/ a 2/ vyjadrenie k dovolaniu nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu oprávnenou osobou (účastníkom konania) v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je dovolanie prípustné (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolanie smerovalo proti výroku rozsudku, ktorým bolo odvolanie odmietnuté (t.j. výroku majúceho povahu uznesenia), ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený a napokon výroku, ktorým bol zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Podľa ods. 2 dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Nakoľko dovolaním napadnutý výrok majúci charakter uznesenia nevykazuje niektorý zo znakov uznesení uvedených v citovanom ustanovení (napadnuté bolo uznesenie o odmietnutí odvolania žalovaného) je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 veta prvá O.s.p. vyplýva pre dovolací súd povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., teda i v prípade ak to účastník konania nenamieta. Preto sa Najvyšší súd Slovenskej republiky neobmedzil len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo o veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že pokiaľ odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného 2/ proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, odňal tým účastníkom možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Nie je možné sa totiž stotožniť s názorom odvolacieho súdu, že pokiaľ žalovaný 2/ nebol účastníkom zmluvy o bezodplatnom prevode nie je oprávnený podať do tejto časti výroku odvolanie. Predmetom konania je určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, v ktorom predpokladom pre vyriešenie otázky

vlastníckeho práva je vyriešenie platnosti prevodov vlastníctva k tejto nehnuteľnosti a to tak zmluvou o bezodplatnom prevode vlastníctva z 2.9.1997, ako aj nasledujúcou kúpnu zmluvou zo 17.11.1997. Tieto dve zmluvy, ktorými bolo vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti prevádzané, spolu tak úzko súvisia, že v tomto konaní nie je možné posudzovať platnosť týchto zmlúv oddelene a preto nie je možné vysloviť, že spolu nesúvisia. Účastník konania má preto právo podať opravný prostriedok do každého výroku takéhoto rozhodnutia. Až na základe posúdenia platnosti oboch týchto zmlúv bude možné v konaní vysloviť, či žalobcovia sú vlastníci predmetnej nehnuteľnosti. Výsledok tohto konania sa bude dotýkať všetkých jeho účastníkov, preto aj postup súdu zasiahol do práv všetkých zúčastnených strán.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p., súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Z ustanovenia § 125 O.s.p. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 220 O.s.p., odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 213 ods. 1 O.s.p., odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O.s.p.).

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na ním založených nasledovných právnych záverov, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takom prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd sám opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, tvoriaceho podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné právne závery, ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie). Z odôvodnenia jeho rozsudku vyplýva, že sa nestotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa a vytkol mu tiež nedostatok náležitostí odôvodnenia jeho rozhodnutia, nespĺňajúceho požiadavky ustanovenia § 157 ods 2 O.s.p., t.j. považoval ho za nepreskúmateľné.

Ak sa však odvolací súd chcel odchýliť od právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa na základe ním bezprostredne vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si rovnocenný podklad pre odlišné právne posúdenie veci. Len takýto postup je aj v súlade so zásadou priamosti a ústnosti občianskoprávneho konania, ktoré zásady zostali zachované po účinnosti novely O.s.p. zákonom č. 341/2005 Z.z. od 1.9.2005.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 29.4.2008 totiž vyplýva, že krajský súd na tomto pojednávaní žiadne dokazovanie nevykonal. Nezopakoval ani dôkazy vykonané súdom prvého stupňa a ani dokazovanie nedoplnil.

V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že podanie správy predsedom senátu alebo povereným členom senátu o doterajšom priebehu konania, ktorá povinnosť vyplýva odvolaciemu súdu z ustanovenia § 215 O.s.p., nie je zopakovaním dokazovania v zmysle ustanovenia § 122 a nasl. O.s.p.

Odvolací súd si tak nežadovánil rovnocenný zákonný procesný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov a právne posúdenie veci v zmysle § 132 O.s.p., a preto sú jeho skutkové a ne nadväzujúce právne závery zatiaľ predčasné a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

Z uvedeného vyplýva, že konanie odvolacieho súdu je tak postihnuté vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). K takejto vade bol dovolací súd povinný prihliadnúť, i keď by nebola uplatnená ako dôvod prípustného dovolania (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Dovolatelia namietali nedostatok dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu, pre nedostatok ktorých ho považujú za nepreskúmateľný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmito dôvodmi stotožňuje, pretože z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že krajský súd sa nielenže nezaoberal obsahom odvolania žalovaného 2/ ale svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil právne, ani vecne. Navyiac, hmotnoprávny vzťah účastníkov, ktorý je predmetom konania, neprípustne vyriešil procesným spôsobom. Takýto postup odvolacieho súdu je v rozpore s princípmi spravodlivého procesu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že pri zmene rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolacím súdom (§ 220 O.s.p.) tento súd svojim rozhodnutím nahrádza napadnuté prvostupňové rozhodnutie. Preto obsah jeho písomne vyhotoveného rozhodnutia musí obsahovať zákonné náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Súčasťou základného práva na súdnu ochranu je aj právo na zákonu zodpovedajúce odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. a táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali

sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v časti výroku, ktorou odvolanie žalovaného 2/ odmietol a v časti výroku, ktorou rozsudok okresného súdu zmenil a návrh zamietol zrušil a vec v rozsahu zrušenia mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ ide o výrok, ktorým odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa určenia vlastníctva a trov konania, keďže ide o zrušujúci výrok krajského súdu, ktorým vec bola vrátená na ďalšie konanie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 238 O.s.p.), dovolanie žalobcov pre neprípustnosť v tejto časti odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Dovolací súd nerozhodol o trovách dovolacieho konania, pretože o nich rozhodne súd v konečnom rozhodnutí o veci (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Emília Kišacová